

Pitääkö pokka

Televisiosta on saanut ihailla joidenkin valtiomiesten sujuvaa esiintymistä. Eräs viime vuosien parhaimmista tällä saralla on Barack Obama, joka vieläkin luennoi tiheään. Hän on ryhdikkään ja terveen oloinen, mikä edistää myönteisen mielikuvan muodostumista.

Obaman puhuessa saa vaikutelman, että hän katsoo tarkasti yleisöä. Paikalla oleville syntyy varmaan epätodellinen tunne, että esiintyjä puhuu juuri nyt hänelle. TV:ssäkin menee joskus halpaan. Kun tutkiskelee vähän tarkemmin, harhakuvat murenevät.

Jenkeissä puhuja näyttää kampaavan katseellaan yleisöä. Oikeasti puhuja katsahtaa vuoronperään puhujapöntön molemmin puolin seisoviin muovilevyihin, joihin puheen teksti heijastetaan. Kun välitetään virallista kuvaa, levyt eivät näy. Onneksi vapaa lehdistö ei aina seuraa annettuja ohjeita.

Meidän oloihimme sliipatut prompterista lukevat puhujat eivät istu. Pitäisi kuitenkin osata esiintyä luonnollisesti ja uskottavasti. Sitä voi harjoitella. Koulutusta tarjoavia riittää. Muutamat keskinkertaiset konsultit ovat tällä alalla rikastuneet roimasti.

Pääsin muutamia kertoja työnantajani kustantamiin valmennuksiin, joissa ulkomaiset kallispalkkaiset pellet opettivat, miten vastapuolta kusetetaan. Harjoittelimme jännäämistä erilaisissa ongelma- ja sopimustilanteissa.

Opetus ei mennyt ihan hukkaan, koska yksi asia syöpyi mieleeni. Kun puhuu vakavasta asiasta, ei saa hymistellä eikä virnistellä. Eleet voittavat aina muun viestinnän ja vievät pohjan faktoilta!

Nuoret ministerimme joutuivat keväällä koville. Tiedotustilaisuuksista tuli kankeita, koska jouduttiin esiintymään vain kameroille ja mikrofoneille. Ei saanut välitöntä palautetta. Mielessä saattoi pyöriä, että mitenkähän besserwisserit ruutujen toisella puolella tätäkin rääpivät. Kokonaisuudessaan hallitus selvisi siedettävästi.

Mutta ei ihan aina. Jäykissä tilanteissa eleiden merkitys korostuu entisestään. Rahaministeri Kulmuni myhäili makeasti kertoessaan koronan synkimpinä hetkinä, että otetaan nyt vaan 15 miljardia lisää velkaa. Luulisi, että valmennuksessa olisi kiinnitetty erityistä huomioita eleiden tärkeyteen. Mitähän se Saukkomaa oli oikein opettanut?

Politiikan sääkartalle on syksyn mittaan kerääntymässä synkkiä ja salamoivia pilviä. Pääministeri pyörittää taitavasti mediaa pikkusormensa ympärillä, mutta kestääkö apupuolueiden kanti gallupkäyrien käänneet?

Keskustan johtokisa luo syksyn spehtaakkelille mainiot kulissit ja tuo lavalle kiinnostavat näyttelijät. Tilannetta on herkullista seurata esiintymisen ja viestinnän näkökulmasta.

Kulmuni pelaa jo täysillä. Annika Saarikko antoi vasta aloitusyöttönsä. Hän kertoi leiponeensa itse korvapuustit ja käyttäneensä niihin oikeata voita ja punaista maitoa. Paikan valinta osui myös nappiin: hyötykasvipuutarhan ympäröimä vanha huvila.

Saarikko piti käsissään kolmea vähän rapisevaa aanelosta. Hän vilkaisi papereita silloin tällöin, mutta ei lukenut suoraan. Hän ei ollut liikaa pynttäytynyt ja hän jutteli luontevasti.

Ehdokkaiden kannat hallituspolitiikan ja EU:n suhteen eroavat selvästi. Kulmuni vihjaa hallituksesta lähtemiseen. Saarikko sitoutuu hallitusohjelmaan ja puolustaa EU:ta.

Kansa ei valitse minkään puolueen puheenjohtajaa, mutta kansalaisten huulilla vellovalla mielipidekirjolla on yllättävän paljon merkitystä. Se saattaa jopa syrjäyttää tärkeämmät ja kipeämmät politiikan tosiasiat.

pajen.fi